

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Mitoș Miculeșanu

Trepanoia

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Mitoș Miclușanu

Trepanoia

Redactor: Magda Cristescu
Corector: Andra Cărbunaru
Tehnoredactor: Angela Ardeleanu
Ilustrație și design copertă: Mitoș Micleușanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Micleușanu, Mitoș

Trepanoia / Mitoș Micleușanu. – București : Art, 2011

ISBN 978-973-124-698-7

821.135.1-31

Notă: Volumul conține pasaje restructurate și adaptate din *Organismecanisme* (editura Ziuă, 2002) și *Tuba Mirum* (editura Pontica, 2003)

© Editura ART, 2011, pentru prezenta ediție

Cuprins

Hermasofit	7
Iz de rodie uscată	51
Vom vom vom	57
Presiune și efect	67
Elasticitatea pleoapelor după deces	75
Nenăscuți pe cale dreaptă	83
Tuba Mirum	89
Catacorpus	113
Fețe capsate strâmb	131
Absolutul ce ni s-a promis	137
Psihopatria	169
Urmașul	177
Cruzimea luminii	187
Cadrafir	191
Saltul	203
Ciocanul	211
<i>Appendix/Molima</i>	217

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Hermasofit

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Zaharia și-a dat drumul cu un grohăit sacadat și surd. Avea dinții încheștați, capul dat pe spate cu ochii bulbucăți spre candelabrul greu ce atârna amenințător deasupra biroului. După ce plămâniile lui au stors ultima picătură de aer, Zaharia a încremenit. Înainte, totul dura câteva secunde, dar odată cu trecerea anilor, mai ales toamna târziu, Zaharia înțepenea câte un sfert de oră sau mai mult. De data asta orgasmul a fost atât de intens, încât el s-a învinețit ca un strangulat. Peste vreo cinci minute de la ultimul spasm, a tresărit și a început să înghită aer. Membrana de ceață i s-a retras de pe ochi, degetele au început să i se miște și Zaharia și-a revenit. Ochii lui au pipăit încăperea, obiectele din jur au prins contur și, în cele din urmă, privirea i s-a oprit pe capul de copil ce zăcea în talgerul de pe birou. S-a aplecat, a sărutat fruntea mică și rece, a extras cu atenție căpșunile din orbitele goale, le-a băgat în gură, a luat capul din talger și l-a băgat în congelatorul secret din interiorul biroului. A poziționat roțițele cifrului cât mai

haotic și s-a ridicat. A simțit o amețeală, s-a sprijinit cu mâinile de birou și a închis ochii. Pete mari, de la galben la mov i s-au extins pe după pleoape. A tras aer adânc în piept și a deschis ochii. A luat talgerul cu atenție, l-a pus pe parchet și a bătut de două ori din palme. Din capătul cabinetului, de sub un fotoliu din piele *Ulpia* și-a făcut apariția un șoricar argintiu. A străbătut ghiduș încăperea, adulmecând lichidul limfatic și într-o clipită a golit talgerul. S-a lins pe bot și l-a fixat pe Zaharia cu mărețele ochilor albaștri, așteptând parcă un desert, o mângâiere.

— Gata, nu fi nașpa! a mormăit Zaharia. A luat talgerul și s-a îndreptat agale către ușă. Șoricarul s-a luat după el, dar stăpânul l-a speriat cu un clănțănit de dinți. Șoricarul s-a ascuns sub fotoliu, iar Zaharia a ieșit din cabinet, a străbătut coridorul pustiu, a coborât la parter, apoi la demisol. A intrat în spălătorie, a băgat talgerul în cuva cu dizolvant, a pipăit spațiul cu privirea și s-a spălat pe mâini. Prin grătarul de scurgere din mijlocul spălătoriei răzbătea boce-tul *Hermasofitului* încarcerat la subsol:

*dor la horonit moroi mamaică
dor la pătricorbu tăvălea
hînios tătunu ghem tătunu
hoarpa surdă ochiu ciugulea!*

*dor la căpătâiu lu mamaica
dor la pătricorbu tăvălea
ghem sămârță hum sămârță
ciugulea căpșuna ciugulea*

Orologiul din capătul coridorului a scos douăsprezece clinchete grave care s-au răspândit printre coloanele de marmură, s-au prelins pe scările albe, s-au rătăcit în holul mare și au sucombat respinse de pereții tăcuți.

Zaharia a închis robinetul, s-a șters pe mâini și a ieșit din spălătorie. A urcat scările agale, a trecut pe lângă bustul lui Durmaher și a intrat în cabinet. S-a apropiat de geam, a dat la o parte draperiile de satin și s-a uitat îngândurat afară. Miezul nopții înfuleca tăcut din vârfurile coniferelor *tuia* care înconjurau casa. De sus, de la geam, se deschidea o priveliște de vis, o alee împrejmuțată de felinare cu nimburi palide portocalii pierzându-se în ceață. Pavajul umed, o fântână arteziană cu un unicorn de piatră cabrat, câteva băncuțe și nicio suflare. În depărtare, învăluită într-un abur albăstrui, poarta de fier cu țepe aurite. Iar dincolo, drumul, pădurea și întunericul. Sunetul neașteptat al telefonului n-a provocat nicio tresărire pe fața de ciment a lui Zaharia. La al treilea zdrăngănit înfundat, Zaharia a tras draperiile la loc, s-a apropiat de birou și a ridicat receptorul de cristal.

— Da!

— ...

— M-ai deranjat!

— ...

— Ajunge, treci la subiect!

— ...

— Așa, foarte bine, câte bucăți?

— ...

— Poftim?

— ...

— Știi ceva, spune-i lu' Manole să și le bage-n cur!

Exact așa să-i transmiți! Sper că are o dilatare ca lumea! Căcănarul' dracului! Eu am vorbit cu el o chestie, și el ce face?

— ...

— N-am nevoie de explicații, eu am fost cât se poate de clar! Zece bucăți!

— ...

— De ce?

— ...

— Băi, tu ești prost? Mă iei cu abureli de-a lu' Manole? Moașele se opun, bocitoarele vor adaos? Țeparul' dracului!

— ...

— Cum?

— ...

— Nu mă calma tu pe mine! Eu fac gimnastică specială pentru calmare, bulangiule! Sau poate vrei să-mi

faci un masaj la operație? Scroafă jegoasă! Mă suni la miezul nopții ca să-mi arăți cât de preocupat ești?

— ...

— Să nu mă supăr? Știi ceva, hai să facem altfel! Mergi la un consult, vezi cât îți încape la maș, găsești un lubrifiant ca lumea și îți bagi conducta aia în cur, iar Manole să te asiste ca să nu sângerezi, ai înțeles?

— ...

— Da, am o fixație anală, psihologu' pulii mele! Las' că pun eu șoricaru' pe voi, retardațior!

—...

— Ce-ai spus?

—...

— Măi, Petre, tu ești tată de fată, nu-i așa?

—...

— Te-ai atașat în șaisprezece ani? Sau am greșit cumva cifra?

— ...

— Stai așa, nu te căca pe tine! Știu că ai planuri mari cu ea, te implici, vrei să ajungă pe mâini bune, nu în cârlige la jupuit!

— ...

— Ce?

— ...

— Da, exact, asta fac! Te ameninț! Ai viteză la deducție, morții tăi de șmecher! Cum dracu' să nu te ameninț dacă tu mă crezi fraier? Și asta pentru că

nu ne-am întâlnit față-n față! Uite, când o să ne întâlnim, ceea ce nu-ți doresc, o să înțelegi într-o secundă cine-i prostu' fabricii! Gata! Hai să recapitulăm! Tu ți-ai luat partea ta?

— ...

— Minunat, ai o casă frumoasă, recunosc! Dar să nu uiți s-o sfințești, să-ți pui cât mai multe răstigniri prin dormitoare. O să te ferească de strigoi, de moroi, de lucru rău! Și în sufragerie, să nu uiți, o icoană veche și o candelă aurită sunt de mare ajutor! Bine, hai să ne concentrăm. Anul trecut pasta de pietrificare n-a fost cine știe ce, iar tu ți-ai luat-o în cap! Ai crezut că n-am observat, iar eu, din câte îți amintești, n-am comentat. Mi-am zis: lasă, malaxoarele încă nu s-au rodat, băieții sunt la început de drum, hai să nu-i traumatizez! Dar voi se pare că v-ați relaxat, muiștilor!

— ...

— Stai așa, nu mă întrerupe! Între timp, tu și Manole ați poftit mărire și eu din nou v-am făcut pe plac! Corect?

— ...

— Mai departe, voi v-ați luat mașinuțe frumoase, v-ați înfolit nevestele, v-ați trimis copiii la școli alese. Bravo, așa se face! Patria are nevoie de tineri școliți! Dar nu prea mulți, că rămânem fără mână de lucru! Iar la cocserie, știi bine, n-avem nevoie de citate în latină!

— ...

— Taci în pizda mă-tii și ascultă-mă până la capăt! Dacă tot m-ai sunat la miezul nopții, mă ascuți până dimineața, târâtură! Mă ascuți cu atenție, altfel te mușcă dracu' de testicule, ai înțeles?

— ...

— Bravo! Eu am lăsat de la mine, m-am purtat civilizată, iar voi ce-ați spus? Lasă că e blând tătaia, lasă că merge, ne-am scos, ce dracu'! Dar nu v-ați scos deloc! Acum urmează să vă scoateți, fiindcă ați intrat în căcat până la tiroidă! Înțelegeți?

— ...

— Foarte bine! În afară de asta, luna trecută am auzit că Lupașcu s-a cam spart în figuri la o petrecere, a făcut glume despre tataia și puradeii, adevăr grăiesc?

— ...

— Și unde e Lupașcu acum?

— ...

— Nu știi? Vai de mine! Dar cât a trecut, o săptămână?

— ...

— Ah, două! Pardon! Lupașcu mai pleacă, mai vine. Asta e funcția lui! Dar hai să-ți spun de ce lipsește Lupașcu! Lipsește fiindcă este în vacanță! Uite, voi alergați ca măgarii, iar Lupașcu e în vacanță! La pădure, în sânul naturii, înțelegeți? E un loc acolo

unde s-au îndesit fragii și murele, s-a întins iedera, s-au mărit furnicarele! E frumos, crede-mă! Omul fără vacanță se plafonează, se deprimă, cu toții avem nevoie de... cum îi spune... un respiro! Așadar, să înțeleg că vrei și tu în vacanță? La natură, cu familia?

— ...

— Nu vrei? Păi, clar, mai sunt atâtea de făcut, iar tu ești un om dedicat, nu ești pe interes, de asta nu-ți arde ție de vacanță! Bravo, să știi că apreciez dăruirea ta! Te frige la lingurică, nu? Ei vezi, acum trebuie să găsim o soluție, nu-i așa? Iar soluția trebuie să fie bună ca să evităm vacanțele nemeritate!

— ...

— Corect! Măine te vezi frumos cu Manole, îi spui că tătaia e furios, vă îmbunați nevestele cu două, trei orgasme de protocol și la drum! Zece bucăți am vorbit, zece bucăți să fie! Ne-am înțeles?

— ...

— Minunat! Acum, hai să te omenească tataia cu un banc de relaxare, ca să dormi și tu mai liniștit.

— ...

— Ba trebuie! Are două finaluri neașteptate!

— ...

— Taci dracului și ascultă! Un tip mergea pe stradă. La un moment dat, într-un gang, s-a poticnit de o babă ghemuită. S-a aplecat, baba plângea. Tipu' s-a scotocit de niște mărunțiș, dar înainte să-i dea bănuțul a întrebat-o: